

<https://mojaedukacja.com/universytety/wnz/wyzsza-szkola-gospodarki> (дата звернення: 11.03.2023).

3. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010 р. № 2404-VI : станом на 19.11.2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text> (дата звернення: 11.03.2023).

4. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII : станом на 01.01.2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 11.03.2023).

5. Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення регуляторних бар'єрів для розвитку державно-приватного партнерства та стимулювання інвестицій в Україні : Закон України від 24.11.2015 р. № 817-VIII : станом на 01.02.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/817-19#Text> (дата звернення: 11.03.2023).

6. Про затвердження Методики виявлення ризиків здійснення державно-приватного партнерства, їх оцінки та визначення форми управління ними : Постанова Каб. Міністрів України від 16.02.2011 р. № 232 : станом на 30.09.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/232-2011-п#Text> (дата звернення: 11.03.2023).

УДК 378:046

ЗМІЦНЕННЯ ПОЗИЦІЙ ТА ПЕРЕВАГИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

*Кирчата І.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній
університет*

Традиційно сучасна освіта у вищому навчальному закладі передбачає аудиторні заняття, кількість годин яких, на жаль, зменшується з кожним роком, а тому самостійна робота студентів стає важливим елементом підготовки.

У таких умовах головною метою системи освіти стає підвищення мотивації до навчання, виховання ініціативи, прагнення до саморозвитку та самоактуалізації, розширення кругозору, відстеження тенденцій в інших галузях та використання передових теорій та практик.

На даному етапі, коли інформаційні технології увійшли до нашої повсякденної практики, доцільно поєднувати і аудиторні заняття, і самостійну роботу в різних системах дистанційного навчання, а у тих, хто навчається, повинна бути можливість формувати індивідуальні траєкторії та індивідуальні навчальні плани.

Сьогодні очевидно, що культура самовизначення як здатність і

готовність самовизначатися, самореалізуватися, саморозвиватися лежить в основі компетентнісного підходу у професійній освіті, а отже, все більш затребуваними стають:

високий рівень професіоналізму;

академічна та соціальна мобільність;

орієнтованість на самоосвіту та отримання індивідуального результату.

Все більш затребуване дистанційне навчання обумовлює доцільне використання не тільки електронних курсів лекцій, презентацій, відеоуроків та тестування, а й нових форм: пряме підключення до електронних баз даних, новин, форумів, систем стимуляції та електронних тренажерів.

Крім того, головною перевагою дистанційної освіти є надання студентам альтернативи самим отримувати затребувані знання, користуючись релевантними потоками інформаційних ресурсів:

бази даних та знань, комп'ютерні, у тому числі мультимедійні;

навчальні та контролюючі системи;

цифрові записи та електронні бібліотеки разом із традиційними підручниками й методичними посібниками створюють унікальне середовище та умови студентам для навчання.

У цифрову епоху активне впровадження інформаційних технологій в освітнє середовище потребує підготовки професійних кадрів високого рівня, тому випускники, які вміють застосовувати інноваційні технології, здатні створювати новий, цифровий світ.

Сьогодні і ринок праці вимагає, щоб кандидати були високоекспертними фахівцями у вузькому сегменті або мали міждисциплінарні компетенції. На перший план виходять такі компетенції, як швидкість реакції на зміни, здатність прогнозувати подальший розвиток та йти на крок попереду ринку, а також здатність до нестандартних рішень та ініціатив.

З іншого боку, інноваційний прогрес сприяє модернізації освітнього процесу, запускає розумову діяльність того, хто навчається в новому концептуальному напрямку.

У міру вдосконалення традиційної освіти нові орієнтири стають для викладачів та студентів дедалі ціннішими, а застосування інноваційних технологій у викладацькій діяльності дозволяє визначати актуальні технологічні напрями створення умов для формування в освітньому середовищі тенденцій розвитку актуальних інноваційних технологій.

При цьому завданням викладача є надання консультаційної допомоги студентам у виборі необхідної інформації, оскільки проблеми електронного навчання варіюються в залежності від того, чи аналізуються платформи з точки зору повсюдної доступності, керованості, масштабованості, довговічності, зручності використання, надійності, функціональної сумісності, доступності чи можливості повторного використання.

Слід пам'ятати, що цифрові технології надають безліч можливостей та сприяють підвищенню якості освіти, проте їх використання вимагає значних витрат і реорганізації всієї системи освіти.

В даний час освітні організації, які мають можливість запропонувати якісну онлайн-освіту, що постійно покращується, зміцнюють свої позиції в освітньому медіа просторі.

УДК 378.04

ПРО ВАЖЛИВІСТЬ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

*Ковальова Т.В., к.е.н., доцент
Kovaleva64@ukr.net*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

*Ковальов П. А., к.т.н., доцент
Kovalev10121963@ukr.net*

Національний університет цивільного захисту України

Дуальна освіта є досить популярною в багатьох європейських країнах, оскільки дає можливість здобувачам набути певної кваліфікації, шляхом поєднання навчання в університеті з одержанням практичних навичок майбутньої професії. Нажаль, війна в нашій країні не сприяє впровадженню цієї освіти. Значна кількість підприємств потерпає від агресивних дій і немає можливості повною мірою підтримувати вищі навчальні заклади щодо цієї системи освіти. У той же час, Ольга Коваль звертає увагу на важливість цієї системи для здобувачів профтехосвіти навіть під час війни: «стратегічним завданням є розвиток дуальної освіти і залучення в цю систему якомога більшої кількості підприємств, особливо у вільних та безпечніших регіонах. Розвиток дуальної освіти допоміг би вирішити одразу дві проблеми — забезпечити і необхідні практичні